

**R.P. Leonardi Lessii E Societate Iesv Theologi. In D.
Thomam De Beatitudine. De Actibus Humanis. De
Incarnatione Verbi. De Sacramentis Et Censuris.
Prælectiones Theologicae Posthumæ**

Lessius, Leonardus

Lovanii, 1645

Dvb. 3. Vtrum animæ in purgatorio à dæmonibus torqueantur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72898)

et D. Bonaventura supra, dum poena Purgatorii dicitur grauior quauis poena huius vite, intelligendum est de grauiissima poena Purgatorii, quæ maior est, quam grauiissima huius vite; ea autem est poena ignis; & de hac loquuntur Patres citati. Sunt tamen aliæ poenæ longè mitiores: Non enim videtur credibile, pro vno verbulo otioso hominem ibi exurendum, sicuti hic exuruntur latrones. Deinde, ex probatis visionibus habemus, quorundam poenam esse valde exiguam, vt vix quidquam pati videantur præter mœsticiam quandam ob dilatione celestis patriæ; vt patet ex visione Dri-thelmi, apud Bedam lib. 5. cap. 13. qui in amœnissimo loco multa millia animarum albatarum Deo canentium laudes vidit, ita vt putaret esse paradisum; quæ tamen animæ non erant perfecte expiatae. Vnde & iste locus ad purgatorium pertinebat, siue sub terra, siue super terram fuerit. Nam etsi locum, vbi ordinariè fit expiatio animarum, sub terra ponamus; non tamen negamus etiam alibi purgari posse, præsertim eas, in quibus parum restat purgandum. Denique, quia valde probabile est, poenam sensim minui, vt tandem minima sit. Colligitur ex vita S. Malachie, cui foror, vt scribit S. Bernardus cap. 4. vite eius, apparuit: primò, in veste pullæ ad limen Ecclesie foris; secundò, in veste subfuscâ, & intra limen Ecclesie, procul tamen ab altari; tertio, in veste candida ad ipsum altare cum ceteris sanctis. Similis etiam visio est apud D. Gregorium 2. Dialog. c. 23. de duabus monialibus, quibus S. Benedictus minatus erat excommunicationem.

DVBIUM III.

*Vtrum anima in Purgatorio à demonibus tor-
queatur?*

²³ Communiior sententia est, neque ab Angelis, neque à demonibus torqueri; sed solum ab igne, vt est instrumentum diuinæ Iustitiæ. Est tamen satis probabile, interdum à demonibus torqueri, quia non perfecte illos vicerunt, sed ex parte ab illis victi sunt, consentientes peccatis venialibus vel mortiferis, pro quibus poenæ temporales restant luende. Confirmatur ex visione B. Furci apud Bedam lib. 3. hist. Angl. cap. 19. & ex vita D. Bern. lib. 1. cap. 10. vbi quidam frater defunctus B. Bernardo apparuit, qui se quatuor lacertis traditum esse dixit, qui postea precibus S. Bernardi liberatus est.

DVBIUM IV.

Quàm diu durent poena Purgatorii?

²⁴ Respondeo: Certum esse, non durare ultra diem extremi iudicii, vt docet S. Aug. l. 21. de Ciuit. c. 16. Purgatorias, inquit, penas nullas futuras opinetur, nisi ante vltimum illud tremendumque iudicium. Et colligitur aperte Matth. 25. vbi tantum duo statuuntur ordines iudicandorum, quorum illi ibunt in vitam æternam, illi in ignem æternum: ergo nulli in ignem temporale; omnes enim fideles ad alterutrum istorum ordinum pertinent.

Vtrum autem vna eademque anima per aliquot dies, soto annorum centurias, vsque ad diem iudicii sit purganda, non est ita certum. Dominicus Soto d. 19. q. 3. a. 2. putat nullam manere in purgatorio ultra

decennium, quia grauitas poenæ compensat diuturnitatem.

Sed probabilius est, aliquas ibi diutissime, et-
iam per aliquot annorum centenarios, puniri. Nam
Ecclesia celebrat Anniversaria defunctorum etiam
per aliquot annorum centenarios. Censet ergo fieri
posse, vt tam diu auxilio opus habeant. Idem etiam
confirmatur ex foundationibus perpetuis Anniver-
sariorum. Confirmari etiam potest ex Beda lib. 5.
cap. 13. vbi Angelus dixit S. Dithelmo; animas
eorum, qui in hac vitâ semper malè vixerunt; &
tandem sub finem conuertuntur, saluandas omnes
in die iudicii, quauis aliquæ orationibus & eleē-
mosynis viuientium, & præsertim altaris sacrificio
iuuari possint, vt ante illum diem liberentur.

CAPVT III.

De conditione animarum pur-
gandarum.

²⁵ Suppono nullam animâ purgari post hanc vi-
tam, nisi in charitate decesserit, obstricta ta-
men culpâ aliquâ veniali, vel saltem reatu poenæ.
Vide B. Augustinum lib. 21. de Ciuit. cap. 26.

Hinc sequitur, animas illas assidue amare & lau-
dare Deum, patienterque ferre supplicia. Colligi-
tur Apocal. 5. sub finem. Ratio est, quia virtutes
in anima separata non possunt esse otiosæ, cum ni-
hil habeant impediendi, & suapte naturâ in suas
functiones propendeant, neque etiam corpore ag-
graentur, neque tormentis impediuntur: hæc enim
non impediunt, nisi turbando organa corpora, quæ
ibi non sunt. Vnde etiam in inferno perfecta
ratione vtuntur, vt colligitur Lucæ. 6.

DVBIUM I.

*Vtrum possint ibi mereri, vel
demereri?*

²⁶ Respondeo: Neutrum posse. Est contra Lu-
therum art. 39. vbi docuit eas continuo de-
mereri, eò quod poenas refugiant; posse tamen &
debere mereri, vt habet art. 38. eò quod charitas
ipsarum sit imperfecta. Sed probatur nostra doctri-
na, 2. ad Corinth. 5. vers. 10. Omnes nos manife-
stari oportet ante tribunal Christi, vt referat unusquis-
que propria corporis pro vt gessit, siue bonum siue malum.
Cur addit, Propria corporis, nisi quia ea, quæ post
corpus fiunt, non puniuntur aut remunerantur?
Sap. 4. v. 11. Raptus est, ne malitia mutaret intellectum
eius: ergo post mortem non potest quis mutari.
Idem significatur Ecclesiastæ 11. v. 3. In quocunque
loco ceciderit, ibi erit. Vide Ecclesiastæ 9. & Eccle-
siastici 14. Hinc D. Augustinus lib. de Prædest.
Sanctorum cap. 14. ait; Neminem Christianum hæc
de re dubitare posse. Ratio est, Diuina ordinatio, quæ
hunc mundum voluit hominibus esse ceu stadium
ac palestrâ; actiones huius vitæ, cursum in stadio;
mortem, terminum cursus, quando præmia, id est,
honor vel ignominia cursoribus est tribuenda.
Opera autem bona vel mala, quæ post hanc vitâ
fiunt, non pertinent ad cursum: vnde nec impu-
tantur ad meritum vel demeritum, ac proinde nõ
augent præmiũ vel supplicium; sed sunt fructus
animæ in termino constitutæ.

Dices